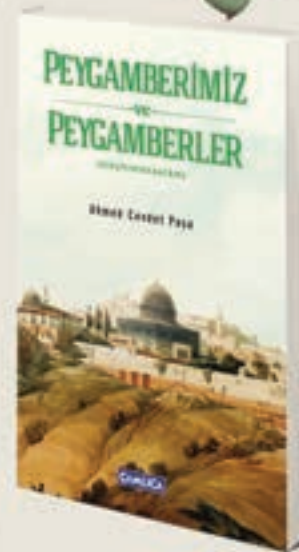

*Bu gelen, ilm-i ledün sultanıdır,
Bu gelen, tevhîd ü irfân kânıdır*

Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa sallallâhü alleyi ve sellem mübârek hayatlarını okuyabileceğiniz eserler.

28 Ekim 2020
Mevlid Kandilinizi
tebrik ederiz.

YEDİKITA

AYLIK TARİH VE KÜLTÜR DERGİSİ
EKİM 2020 - SAYI 146

YAYINCI
ÇAMLIÇA BASIM YAYIN VE TİC. A.Ş.

Adına İmtiyaz Sahibi AHMET TEMİZ
Yayın Yönetmeni (Sorumlu) KEMAL ERKAN
Yayın Editörü VEYSEL SEKMEN
Editörler R. KEMAL SUBAŞI
TUNAHAN KANICI - EMRE BOYACI
Yayın Danışmanları SELMAN SOYDEMİR
İBRAHİM COŞKUN
Tasarım SÜLEYMAN KÖKLÜ
Kurumsal İletişim İSMAİL GÜR - KEMAL AYDIN
MURAT SAFRAN
Web AURORA BİLİŞİM
Hukuk Müşaviri Av. ALİ ÇAVUŞOĞLU

KÜTÜPHANE VE ARŞİV

Çamlıca Araştırma Kütüphanesi
www.camlicallibrary.org

YÖNETİM YERİ

Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş.
Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No 54
Güneşli - Bağcılar / İSTANBUL
Yayınçılık Sertifika No 46592

REKLAM

HÜSEYİN GÜNEY
huseyin.guney@camlicabasim.com

BASKI VE CİLT

Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş.

YAYIN SÜRESİ-TÜRÜ

Aylık-Yerel Süreli
ISSN 1308-5379

DOĞU AVRUPA BAYİİ

ENDER GMBH, Melatener Weg 18 - 50825 KÖLN
Tel. +49 221 690 58 90 - Fax. +49 221 690 589 29
avrupa@yedikita.com.tr

BATI AVRUPA BAYİİ

Çamlıca Kitap B.V. Bemmelseweg 67 6662 PE Elst-GLD
Holland info@camlicakitap.nl / www.camlicakitap.nl

YEDİKITA Dergisi'nin bütün yayın hakkı, Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş.'ye aittir. Dergije gönderilen yazılar, yayınlansın yahut yayınlansın iade edilmez. Dergimiz yazılar üzerinde gerekli müdahaleyi yapma hakkına sahiptir. Dergide çıkan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Dergide yayınlanan yazı ve reklamların her türlü sorumluluğu yazarlarına ve sahiplerine aittir.

İRTİBAT VE ABONE

0850 811 9 811
abonemerkezi@camlicabasim.com
Yazı İşleri (0212) 657 88 00 - 7103
WhatsApp Hattı 0530 285 38 04

ÇAMLIÇA BASIM YAYIN VE TİC. A.Ş.

Ziraat Bank IBAN TR81 0001 0021 0550 7231 7750 02
Akbank IBAN TR60 0004 6011 9388 8000 0135 38

yedikita.com.tr editor@yedikita.com.tr

f i t v / yedikitadergisi

Yedikitadan...

H

er ne kadar “vak‘anüvis”, “tarih yazıcısı” demek olsa da Osmanlı'nın devlet memuru statüsündeki

resmî tarihçileri, bizzat şahit oldukları veya şahit olanlardan dinledikleri tarihi kaleme alan kimselerdi. Dolayısıyla yazdıkları oldukça önemlidir ve onların eserleri incelenmeden Osmanlı tarihi yazılmamalıdır. Aksi, tarihi tahrif olur ki en azı; “hafriyat”, “harfiyat” yapmak şeklinde karşımıza çıkar. Esas tarihçilik iğneyle kuyu kazmayı (hafır), ince eleyip sık dokumayı, elde edilen bilgileri tenkit süzgecinden geçirmeyi gerektirirken, kimileri sadece harfleri yanyana dizmekle aynı işi yaptığını zanneder.

Sözüne güvenilir, anlayışı ve edebiyatı kuvvetli, müteddeyyin ve güzel ahlâk sahibi kimselerden seçilmelerine özen gösterilen bu hünerli ve marifetli memurlar kimlerdi peki? Nasıl yetişiyorlardı, bürokrasideki yerleri neydi? “Resmî tarih” ifadesinin günümüzde kazandığı manayı düşününce; vak‘anüvisler, nasıl bir tarihçilik yapmışlardı? Kaleme aldıkları eserlerin kıymeti ve günümüzdeki kaynak değeri ne derecede anlaşılabilir? Ya maiyetlerini teminleri nasıldı?

Maaşları, kendilerine verilen kıymet?..

Bu sorulara cevap aradığımız dosyamıza, Prof. Dr. Abdülkadir Özcan, Prof. Dr. Efkân Uzun ve Dr. Hüseyin Sarıkaya, verdikleri bilgilerle değer kattılar ve bizlere, “tarih yazarlar” ı anlattılar.

Bilvesile Mevlid Kandili'nizi tebrik eder, istifadeli okumalar dileriz.

Bir sonraki sayımızda görüşmek üzere, sıhhat ve afiyette kalınız...

içinde

EKİM 2020

sayı

146

20

ONLAR TARİH YAZDI

**Vak'anüvîslerin Kıymeti Hep Bilindi
Farklı Bir Tarihçi Farklı Bir Portre**

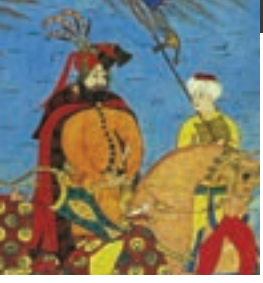
PROF. DR. ABDÜLKADİR ÖZCAN

PROF. DR. EFKAN UZUN

DR. HÜSEYİN SARIKAYA

ekiler

6

AYIN GÜNÜ
YUNUS EMRE BOZOK

8

RESİMLİ TARİH
AHMET APAYDIN

10

MALUM OLA Kİ
MEHMED ŞEVKİ

12

"YAZIHANE"
HAKİKATTEN BÎHABER
OLMAK

14

TÜRKLERİN KADİM
SİLAHI: YAY
KAYIHAN ÇAĞLAR

40

ÂNIN HİKÂYESİ
TUNA SER

42

AHŞAP
İSTANBUL'DAN
BETON ŞEHRE
AHMET HAMDİ BÜLBÜL

50

TARİH AMBARI
MUSTAFA DEDELER

52

BİLGİDEN İRFANA
MARİFETNAME
AHMED PAK

59

BERCESTE

60

OSMANLI İLE HAYAT
BULAN ARAP
ŞEHİRLERİ
DR. YAHYA KOÇ

70

İSİMDEN
MÜSEMAYA
MEHMED BAĞ

72

TARİHTEKİLER
TOPLUM MÜHENDİSİ
SEBZE: PATATES
EMRE BOYACI

76

TESTGÂH
NAPOLYON'UN AKKÂ'DA
YOK OLAN HİNDİSTAN
HAYALİ
AHMET SARBAY

78

BULMACA
SELMAN ASLAN

ayrın gunu

ayrın günü

14 ekim

1092

NİZÂMÜLMÜLK
ŞEHİD
EDİLDİ

10 NİSAN
1018

Asıl ismi Ebû Ali Kıvâmüddîn Hasen b. Ali b. İshâk et-Tûsî olan Nizâmülmülk, Horasan'ın Tûs (bugün İran'da Meşhed) şehrine bağlı Râdkân köyünde doğdu.

1040-1063

Tuğrul Bey zamanında Horasan valiliği yaptı.

**7 ARALIK
1063**

Alp Arslan, tahta
geçtikten bir ay sonra
Kündürî'yi azledip yerine
Nizâmülmülk'ü vezir olarak
tayin etti.

1073

Nizâmülmülk,
tarımda iktâ sistemini
geliştirdi ve daha düzenli
bir yapıya kavuşturdu. Tarım
topraklarını iktâ bölgelerine
ayırarak gelirlerini askerlere tahsis
etmesi, ülkenin refah seviyesinin
yükselmesini sağlamıştır.

1075

Bağdat,
İsfahan, Nişabur,
Belh, Herat, Basra,
Musul ve Âmul'de Nizâmiye
Medreseleri'ni kurdu, bu
medreselerin kurumsal bir yapıya
kavuşması ve gelişmesi, onun eliyle
olmuştur. Talebeye sağlanan yurt ve
burs hizmetlerinin mucididir. Bu
medreselerde özellikle Batınî
fırkalarla mücadele edecek
kadrolar yetişmiştir.

**14 EKİM
1092**

Getirmiş
olduğu devlet
düzeni ve kurmuş olduğu
sistem ile kendinden sonraki
devlet adamları tarafından örnek
alınan Nizâmülmülk, Nihâvend
yakınlarındaki Sehne (Suhne) adlı
köyde konakladığı sırada, bir Batınî
(Haşhaşi) fedaisi tarafından
şehid edildi.

EKİM'DE BAŞKA NE OLDU?

2 EKİM 1187

Selahaddin Eyyubî,
Kudüs'ü 88 yıllık
haçlı işgalinden
kurtardı.

4 EKİM 1883

İstanbul'u
Paris'e bağlayan
Şark Ekspresi
(Orient Express)
ilk seferine çıktı.

19 EKİM 1448

Osmanlı ordusu,
İkinci Kosova
Muharebesi'nde
haçlıları mağlup
etti.

24 EKİM 1882

Alman asıllı Robert
Koch, verem
mikrobunu keşfetti.

EDİRNE'DE BİR OSMANLI SARAYI

Osmanlı tarafından fethedildikten sonra yaklaşık bir asır devlet merkezi olarak kullanılan Edirne'de, farklı zamanlarda iki adet saray inşa edilmişti. İlk saray, Kavak Meydanı olarak bilinen, günümüzde Selimiye Camii'nin bulunduğu tepelik alanda bulunuyordu. Fatih Sultan Mehmed, bu sarayda dünyaya gelmişti. Diğer saray ise Saray-ı Cedid yani yeni saray ismiyle bilinen günümüzde Sarayıci'dir. Meriç Nehri'nin böldüğü ada üzerinde, Sultan İkinci Murad tarafından 1450'de inşa ettirilmeye başlanmış ve bir yıl sonra Fatih Sultan Mehmed tarafından tamamlanmıştı.

Saray-ı Cedid, Hünkâr Bahçesi Sarayı, Edirne Saray-ı Hümayanu gibi isimlerle anılan saray, Kanuni Sultan Süleyman, İkinci Selim Han ve bilhassa Sultan Dördüncü (Avcı) Mehmed tarafından ilavelerle genişletilmiş, süslenmiş ve nihâf şeklini almıştı.

Etrafı, yüksekliği yaklaşık 3 metreyi bulan duvarlarla çevrili saray, kapladığı alan bakımından Osmanlı sarayları arasında en geniş olanıydı ve farklı zamanlarda inşa edilmiş yapılar topluluğu şeklindeydi. Kasırlar, köşkler, camiler, meydan ve bahçeler, yönetim binaları ve hususî ikamete mahsus dairelerden oluşuyordu.

Saray, başta ilgisizlik olmak üzere, depremler, su baskınları, yangınlar ve Rus işgali sebebiyle zaman içinde zaten harap olmuştu. 1877-78 Osmanlı-Rus Harbi sırasında yaklaşan Rus tehlikesine karşı, cephane düşmanın eline geçmesin diye, cephane olarak kullanılan bölümlerinin havaya uçurulmasıyla saray büyük oranda ortadan kalktı.

Edirne Sarayı'ndan günümüze bazı yapıların kalıntıları ile Adalet Kasrı ve iki köprü ulaşabildi. Adalet Kasrı, Kanuni Sultan Süleyman Han'ın emriyle Mimar Sinan'a inşa ettirilmişti. Üç katlı binanın ilk katı şerbethane, ikinci katı divanhane, en üst katı ise padişaha ait havuzlu bir kasır olarak tasarlanmıştı. Maalesef günümüzde ziyarete kapalıdır.

Saraya ait, çoğunluğu 16. ve 17. asırdan kalma Kütahya ve İznik işi çiniler ise İngiltere'de son bulan uzun bir yolculuğa çıkacaktı. Saray, havaya uçurulduktan birkaç sene sonra Vali Rauf Paşa'nın izniyle saraya ait 17 sandık dolusu çini, İngiliz konsolosu tarafından kraliçeye hediye edilmek üzere İngiltere'ye gönderilmişti. Çiniler, günümüzde Victoria-Albert Museum'da sergilenmekte.

ânın hikâ- yesi

TUNA SER

آنک چکایری

YÜZYILIN KRİZİ

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra büyük gelişme gösteren Amerika Birleşik Devletleri vesilesi ile kapitalizm, çok popüler hâle gelmişti. Bu çarpık düzen balonunun ilk ve en sert patlaması ise 1929 yılında oldu. Dünya tarihine "Büyük Buhran" olarak geçen ve etkileri 10 yıl kadar süren kriz sadece ABD'de değil, sanayileşmiş ve düzenin parçası olan tüm ülkelerde hissedildi. New York Borsası'nın çökmesiyle başlayan ekonomik kriz sebebiyle 50 milyon insan işsiz kaldı. Dünya çapındaki toplam üretim %40'ın üzerinde düştü. Fotoğrafta Wall Street'te borsanın çöküşünü haber alan telaşlı kalabalığı görüyorsunuz.
(29 Ekim 1929)

YAZANA NE GEREKİR?

Bir yazı yazarken zihnini toplamak, yoğunlaşmak şarttır. Bunu ihlâl edip kalbi dağıtacak şeylerden uzak durmalıdır. Abbasî halifelerinden birinin kâtibi, Mısır valisine yazılacak bir nâmeyi kaleme alıyordu. Bütün dikkatini toplayıp gayet muntazam ve insicamlı halde yarısını yazdı. Bu sırada hizmetçisi ansızın içeri girip “Un tükendi!” dedi. Bu hal bütün dikkatini dağıtmıştı. Yazmaya devam ettiği kelamın evveliyle irtibatını kaybetti. Metnin düzgün olması için kendini o kadar zorladı ki farkında olmadan bir yerinde “un tükendi” yazdı. Sonra mühürleyip nâmeyi halifeye arz etti. Halife, nâmeyi okurken bu ifadenin garipliğine bir mana veremeyip kâtime sordu. Gayet mahcup olan kâtip, yaşadığı durumu anlattı. Halife:

“Senin nâmenin evvelinin ahirine rüchânı (üstünlüğü) ‘Kulhüvallahü Ehad’ın ‘Tebbet yedâ Ebî Leheb’e olan rüchânı gibidir. Böyle mühim vazifelerde istihdam edilen kişide ferâğ-ı bâl (gönül rahatlığı) şarttır.” dedi ve onu teselli ederek ikramda bulundu.

Dünyada nüfusu 1 milyonu aşan ilk şehrin Londra olduğunu, (1811 nüfusu: 1.009.546); 1818’de nüfusu 1 milyonu aşan şehirlerin sayısının yediyi bulduğunu (Londra, Paris, Pekin, Kanton, New York, Viyana, Nanking), 1962 yılında ise Tokyo’nun, nüfusu 10 milyonu aşan ilk şehir olduğunu...

BİLİYOR MUYDUNUZ?

SÖZLERİN ASILLARI

ARİFE BİR İŞARET YETER / ARİFE TARİF GEREKMEZ

Arapların “Asâ, akıllı kimse için vuruldu!” sözü bu atasözle aynı manaya gelir. Rivayet odur ki; Arap emirlerinden Âmir bin ez-Zarib yaşlanıp akli melekelerinin zayıfladığı sıralarda kendisine danışmaya gelenlere karşı bir hataya

düşmemek için oğullarını çağırır. Oturduğu odadaki kalkanı göstererek “İnsanların işlerini görürken gereksiz yahut zarara yol açabilecek bir söz söyleyecek olursam, beni bu durumdan kurtarmak için, değnekle şu kalkana dokunun.” talimatını verir. Oğulları, babalarının dil sürçmesini gördüklerinde asayı kalkana dokundururlar, o da hatasını düzeltirdi.

HÜKÜMDAR NÂMI

İskender, Aristo'ya:
“Hükümdarlar nasıl sonsuza kadar anılır?” diye sordu.
Aristo şöyle cevap verdi:
“Tam adalet ya da tam zulümler. Birincisi rahmet getirir, ikincisi laneti davet eder.”

MEKKE-İ MÜKERREME'DE MEVLİD ŞEHRÂİYİNİ

Abdülganî Nablûsî (rah.), *el-Hakikat ve'l-Mecâz* isimindeki hac seyahatnamesinde Kanunî Sultan Süleyman Han devrinde Mekke-i Mükerrerme'de icra edilen şehriyîni/fener alayını şöyle nakletmiştir:

“Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) dünyayı teşrif ettikleri evin yanında bir mescid vardır ki her pazartesi günü burada bir zikir meclisi toplanır.

“Her sene Rebiulevvel ayının 12. gecesi (Mevlid Kandili) olduğunda akşam namazından sonra Mekke'nin fakihleri, dört mezhep kadıları ve birçok halk, Mescid-i Haram nâzırının yanında toplanırlar. Ellerinde kandiller, fanuslar, meşaleler olur. Âlim ve şeyhlerin her biri talebeleriyle buna iştirak ederler. Hep birlikte Mescid-i Haram'dan çıkıp peygamberimizin doğduğu hane-i saadete giderler. Orada bir hutbe okunur, padişaha hayır dualar edilir. Sonra

Mescid-i Haram'a dönerler. Bâb-ı Şerif cihetinden Şafîî makamı arkasına doğru saf tutup otururlar. Zemzem-i Şerif reisi burada padişah için hayır dualar eder. Sonra yatısı için kamet getirilir, yatısı namazının akabinde merasim sonra erer.

“İnsanlar bu merasime iştirak ederek Mevlid Kandili'ni ihya için çölden ve diğer köylerden, Cidde'den ve her vadiden sel olup Mescid-i Haram'a akarlar. Halk için büyük sevinç ve ferah hasil olur. Nasıl sevinmesinler ki? Bu gece peygamberlerin en şerefliisi dünyaya gelmiştir. Ona hürmeten toplanıp zikir, dua, ibadet, Kur'ân-ı Kerîm tilâveti ile geceyi ihya, makbul bir ameldir.

“Bazı âlimler, Peygamber Efendimiz'in dünyayı teşrif ettikleri evde, hususiyle zeval vakti duanın müstecap olduğunu beyan etmişlerdir.”

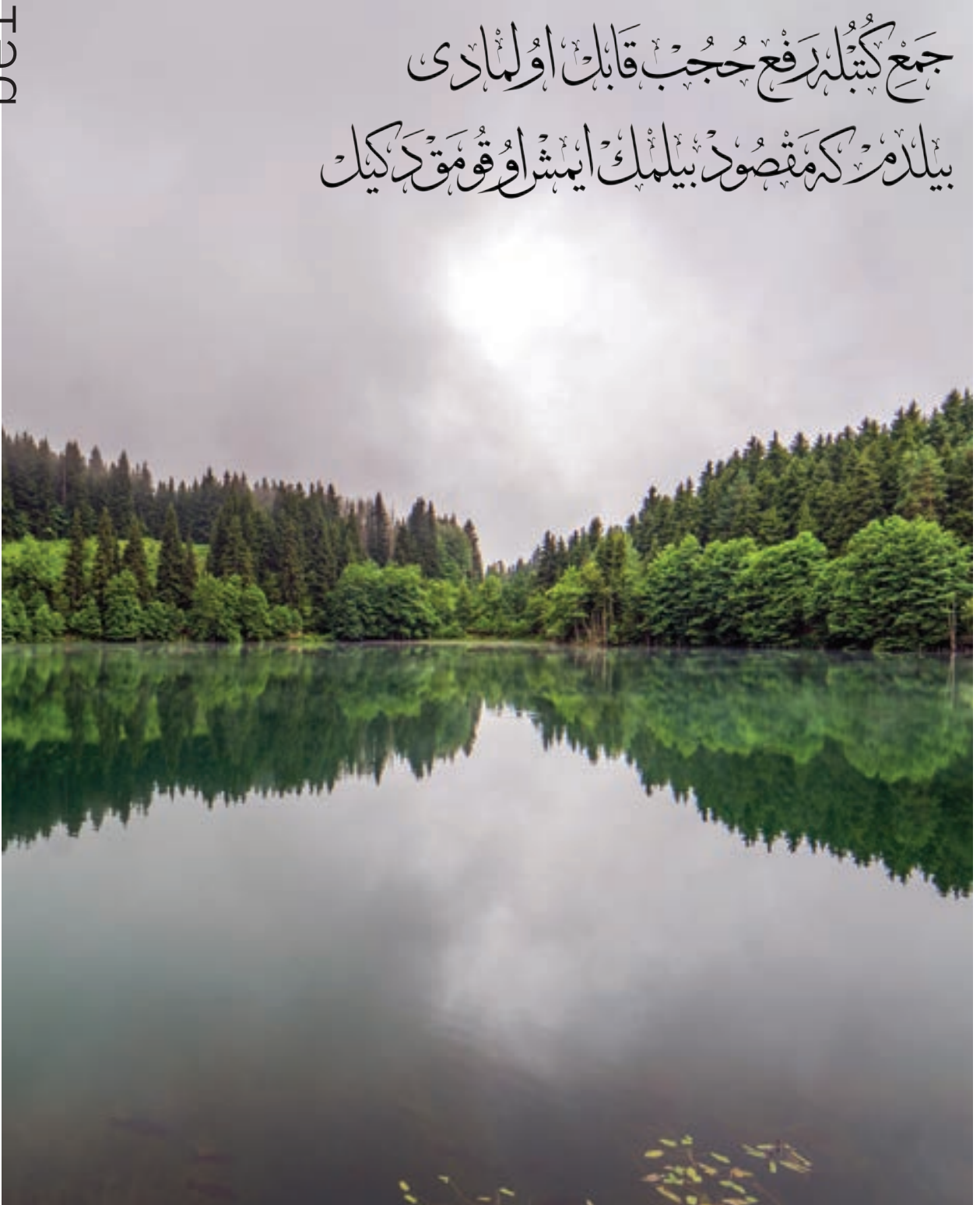
Fotoğraf: Şavşat - Karagöl
Hat: Ahmet Süha İkizpınar

Cem'i kütüble ref'i hucüb kâbil olmadı
Bildim ki maksüd bilmek imiş okumak değil

(İbn-i Kemâl Paşa)

Kitap toplayarak (cehalet) perdelerini kaldırmak mümkün olmadı.
Bildim ki maksat okumak değil, bilmekmiş.

جمع کتبہ رفیع حجب قایل اولیاری
بیلامرکم مقصود بیلیمک ایشر او قومو دیک

Bir Yapı

ŞADIRVAN

شادروان

Şad kelimesi, Farsçada “hoş, memnun, mesut, huzurlu” gibi manalara gelir. Revan ise “akıp giden” demektir. Şad ve revan kelimeleri birleşir ve ortaya “şadrevan” sözcüğü çıkar. Güzel güzel akan, başında duranı şad eden bu su yapılarına “süs çeşmesi, süs havuzu, fıskiye” gibi manalarda şadrevan denmiş.

Şadrevan, yıllar içinde önce şadurban olmuş sonra şadırvan... En son şadırvan hâlini almış. Kelimenin şadaban şeklinde kurulduğunu söyleyenler de var. Baştaki şad yine aynı manaya geliyor. Yanındaki kelime ise “ab” yani “su”

Şu hâlde ortada mutlu mesut akan bir suya yapı olmuş bir çeşit çeşme var. Ve biz bu su yapısına, şadırvan demişiz. Su neden mutlu akar peki?

Allah’ın rızasına dair bir ibadete, bir güzelliğe vesile olacaksa su elbet huzurlu akar. Camilerimizin mesut avlularında itina ile bekleyen zarif şadırvanlar, asırlardır huzurla akıyorlar müminlerin avuçlarına. Şadırvanlar, temizliğe vesile oluyor böylece.

Güzel kitabımıza abdestsiz dokunmak yasak. Camilerimize de abdestle giriyoruz. Abdest, dinimizin direği namazın en önemli şartlarından biri. Bizi abdestle buluşturan şadırvanlarımız da

bu yüzden çok kıymetli. Pak ecdadımız, şadırvana bu gözle bakmış ve ibadethanelerimizi tasarlarken şadırvan yapımına hususî ehemmiyet vermiş.

Şadırvanlar sadece camilerin avlusuna yapılmamış. Tekke ve medreseler, kervansaraylar, hatta şehirlerin meydanlarına şadırvanlar koymuş ecdadımız. Hem abdesti hem de su başında kurulan güzel muhabbet meclislerini hatırlatsın diye...

Şadırvanı mimarî bir unsur olarak ikmal eden Osmanlı Devleti’dir. Osmanlı, öyle latif şadırvanlar inşa etmiştir ki günümüzde bir cami, şadırvansız düşünülemez hâle gelmiştir.

Şadırvanlar, abdest ile pak olduğumuz, suyun şakırtısı ile muhabbet doldurduğumuz mekânlar. Camilerimiz şadırvan ile müzeyyen... Şehirlerimiz ise meydan şadırvanlarına yeniden kavuşacağı günün hasretinde.

Mutlu akan sularla huzura ermek temennisiyle...

Bir Meslek

KUYUMCULUK

قويومجىلق

Eski Türkçede kullanılan “kud” fiil kökü “maden dökmek” manasına geliyor. Bu fiil, zaman içinde “kuy” hâlini almış. İşte kuyumcu kelimesi buradan geliyor. Kuyumcu yani maden dökümcüsü... Yıllar içinde bu döküm işi sadece kıymetli madenleri ifade edecek şekilde daralmış. Kuyumcu kelimesi yüzük, küpe, kolye gibi ziynet eşyalarını tasarlayan kişiler için kullanılır hâle gelmiş.

Osmanlı’da kuyumculuk, muteber bir meslekti. Kuyumculuk, sanat olarak kabul edilmekteydi. Bir kuyumcu, zevk-i selim sahibi olmak durumundaydı. Kıymetli madenleri güzelce işlemek ve muhtelif değerli taşları zarif bir süsleme işleminde doğru kullanmak bilgi, maharet, sebat ve zevk istiyordu.

Hünkârın tahtı ve tacının yanı sıra sarayda muhafaza edilen mukaddes emanetlerin mahfazaları da sarayın mahir kuyumcularının elinden çıkardı.

Osmanlı’da bu sanat/zanaat erbabına kuyumcudan başka “zenger” de denirdi. Zenger, “altın işleyen” demektir. Sarraflar ise altın satan kişilere deniyordu. Sarraflar, altını, gümüş karşılığında satın alırdı. Eline geçen madenin saflık derecesini iyi bilen ve devrine göre olabildiğince hassas teraziler kullanan sarraflar, işin sanat kısmıyla değil, ticaret tarafıyla ilgilidiler.

Bir Memur

KARAKULAK

قره قولاق

Anadolu’da vaşak türü büyük kedilere, karakulak denmektedir. Fakat bizim mevzumuz bu büyük kediler değil. Osmanlı’da karakulak diye zikredilen bir memur vardı.

Resmî yahut hususî haberleri ilgili yerlere iletmekle vazifeli olan memurlara “karakulak” denirdi. Karakulaklar, hem hafiye hem de ulaktı. Emir çavuşu da denirdi. Sadrazam ve vezirler arasındaki irtibatı karakulaklar sağlardı. Defterdarlar, yeniçeri ağaları ve bostancıbaşılar, yanlarında karakulak bulundurur ve bunlar vasıtasıyla haberleşirlerdi.

Karakulaklar, güvenilir ve muteber kişilerdi. Devlet kapısında yükselirlerdi. Sadrazam Daltaban Mustafa Paşa, geçmişte başka bir sadrazamın karakulağıydı. İlerleyen yıllarda karakulak lakabıyla zikredilen vezirler de vardı.

Karakulaklar, saraylardan konaklara; meclislerden divanlara mahsus ve mahfuz haberler taşıyan özel görevlilerdi.

Şimdi, sırrı sır bilen, haberi yalnızca ehline ulaştırılan karakulaklar yok. Hepimizin cebinde, ağyara her türlü bilgiyi taşıyan otomatik kulaklar var artık.

Ekim Ayı Fırsat Ürünleri

13-20 Ekim
tarihleri arasında

Zeka
Oyunlarında
%30
İndirim

Kitaplarda
%40
İndirim

Kredi Kartına
6 taksit Fırsatı

Kapıda
Ödeme

75 TL ve Üzeri
Ücretsiz Kargo

Üye Olmadan
Hızlı Alışveriş